

at det vil vi aldeles ikke, der bliver akkurat de samme Penge ude i Virksomhederne til Driftskapital, efter hvad jeg har tænkt mig, som hvis man ikke rører ved Formuerne, idet det var Tanken, at der skulde tages noget fra nogle og gives til andre, medens man her vil tage noget fra Formuerne og drage det ind i Statskassen til dens Formaal.

Saa bønfuldt det ærede Medlem Regeringen om dog endelig at faa gennemført det, som man var enig om. Det var i Virkeligheden en Bøn til Regeringen om endelig ikke at udskrive Valg, det var saa ulykkeligt og skadeligt for Samfundet, hvis vi fik Valg. Jeg er af den Opfattelse, at efter de 2½ Aar, der er gaaet, er Grundlaget for Ministeriet efterhaanden smuldret bort paa en saadan Maade, at nu kan det ikke finde nogen fast Grund at staa paa. Derfor turde det vist være en naturlig Ting, at Vælgerne kommer til at udtale sig om de politiske Forhold i en ikke alt for fjern Fremtid. Om det er gavnligt for de Radikale eller ikke, skal jeg lade være usagt. Man kunde næsten efter den bønfuldende Tone, som det ærede Medlem har faaet over sig i Modsætning til, hvad han ellers plejer, tro, at man fra den Side ikke var særlig glad for at skulle mødes med Vælgerne. Og jeg kan godt tænke mig det. Det ærede Medlem mener, at Regeringen vil blive stillet overfor et stort Hvorfor, og han kan sikkert have Ret i, at den vil blive stillet overfor et stort Hvorfor: Hvorfor har I ikke udrettet det, I lovede forud for Valget i 1924? Det vil Vælgerne selvfølgelig spørge om, men de vil ikke kunne faa Svar fra Regeringens Side. (Afbrydelse). Ja, de vil nok faa Ord, men ikke Svar, der tilfredsstiller Vælgerne, det kan de ærede Medlemmer være ganske rolige for. Men der vil ogsaa lyde et stort Hvorfor til de Radikale, og det vil lyde paa den Maade: Hvorfor har I opretholdt Ministeriet saa længe i Stedet for at lade det falde meget før?

Drachmann: Paa de forskellige Spørgsmaal, jeg har rejst om Nyttens af eller Udvisen for Tilskudssystemet i Almindelighed, konstaterer jeg, at det væsentligste Svar er givet i de Udtalelser, der er fremkommet fra den højtærede Erhvervsminister. Han bebrejdede os, at vi ikke var kommet med det, vi mente var det rigtige. Jeg konstaterer ogsaa, at heri ser jeg et Bevis paa, at det, vi peger paa, Krisetoldforanstaltninger, er det eneste rigtige, men samtidig henviser jeg nu, Ansigt til Ansigt med Erhvervsministerens store Interesse for vore Forslag, til de Udtalelser, der er fremkommet fra

Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Trier, ved Lovforslagets første Behandling. Det ærede Medlem Hr. Trier fremhævede her med Stolthed, at dette Lovforslag ikke indeholdt Told, fordi man ikke vilde være med til Told, det var et udemokratisk Middel. I det hele fremgik dette Lovforslags toldfri Karakter tydeligt af de Bemærkninger, det ærede Medlem den Gang fremsatte. Nu konstaterer jeg dog, at man efter de Henvendelser, der har været til Udvalget fra Arbejdsgivere og Arbejdere i Forening, synes i alt Fald at have en større Interesse for Told fra Regeringens Side. Men naar den højtærede Erhvervsminister vil bebrejde os, at vi ikke trods vor ihærdige Toldagitation, som han sagde, havde fuldt færdige Forslag parate, saa vil jeg minde om, at Situationen skifter saa hurtigt og saa afgørende i disse Tider, at dette er ugorligt. Vi har her i Rigsdagen forgæves Gang paa Gang afæsket den højtærede Minister Svar paa Spørgsmaalet om Resultatet af det af Erhvervsministeriet nedsatte Industriudvalg, men dettes Arbejde og dettes Resultater, som vi troede, vi skulde bygge vort Arbejde paa, er netop blevet skubbet til Side under Paakaldelse af, at Situationen havde skiftet. Naar end ikke Regeringen, der har hele Administrationen og store saglige, arbejdende Kommissioner og Udvalg til sin Raadighed, kan opfylde de stadig skiftende Situationers Krav, saa kan man ikke forlange af os, at vi i Løbet af nogle Dage, selv om det er en Uge, i Udvalget skulde møde med fuldt udarbejdede Forslag. Men maa jeg sige en Ting: hvis det kun er vore Forslag, man venter paa — og det synes jo at fremgaa af den højtærede Ministers sidste Udtalelse som Svar paa mit Spørgsmaal om, hvorledes han vilde stille sig til Forslag fra vor Side, idet han udtalte, at han maatte se Forslagene, før han kunde udtale sig om dem —, saa vil jeg henvise Ministeren til, at han har allerede saadanne Forslag. De Forslag, der fra Arbejdsgiverne og Arbejderne i Skotøjs- og Tekstilindustrien blev rettet til det nu afsluttede Folketingsudvalg, har nemlig været overleveret til selve Erhvervsministeren, som det jo fremgaa af Bilagene til Betænkningen. Den første Henvendelse, hvormed fulgte et fuldt udarbejdet Forslag om Krisetold, var fra Skotøjsindustrien stilet til „Hr. Statsminister Stauning“ og dateret Juni 1926 og den næste, Tekstilindustriens, var stilet „Til den danske Regering og Rigsdag“, den har altsaa ogsaa været overleveret Erhvervsministeren, og den er dateret den 28. September i Aar. Den højtærede Minister har